

“VOOR ROTTERDAM”

Rotterdam uit de Crisis

Rotterdam is onze nationale banenmotor, met de grootste haven van Europa, het economische kloppend hart van Nederland, Rotterdam staat in de top-10 van te bezoeken wereldsteden volgens de *New York Times*, het is de jongste stad van Nederland die aan iedereen die wil gouden kansen biedt en altijd open staat voor nieuwe grootse prestaties. Maar Rotterdam kent óók veel en hardnekkige problemen, de stad staat nog steeds bovenaan treurige nationale lijstjes van geweldsmisdaad, aantallen uitkeringen, schooluitval en werkloosheid. De gemeentekas is leeg. In Rotterdam zijn de afgelopen jaren de lasten het hardst gestegen van alle 35 grootste gemeenten in Nederland. We zijn volgens de *Atlas van Gemeenten* weggezakt op de lijst van aantrekkelijke woonsteden. Het aantal Rotterdammers dat wil verhuizen naar buiten de stad neemt toe. Grote groepen nieuwkomers uit verre landen zijn nauwelijks geïntegreerd, zijn inactief en spreken geen woord Nederlands. Het zijn problemen die aangepakt moeten worden. Het zijn de speerpunten voor Leefbaar Rotterdam. Ik zeg: met de ijzersterke mentaliteit van Rotterdam en het aanwezige kapitaal is het mogelijk om op alle fronten de ommekeer te bewerkstelligen en onze stad als eerste grote stad uit de malaise te halen. Met het beste onderwijs, de beste zorg en de meeste bedrijvigheid. Rotterdam heeft goud in handen met een haven die als ambitie heeft het grootste distributiecentrum van Europa te zijn. Rotterdam gaat uit de crisis komen, niet alleen uit de economische crisis, maar ook uit de crisis van verloedering en segregatie. Dat is mijn perspectief!

Durven

Nog niet zolang geleden was Rotterdam het laboratorium van Nederland. Hier gebeurde het. De skyline, architectuur, de onorthodoxe aanpak van problemen, ze stonden synoniem voor het lef van Rotterdam. Waar is die tijd gebleven? We zijn het kwijtgeraakt. Rotterdam moet weer gaan durven. Lef en meer ambitie, dat is mijn credo.

Menselijke maat

Rotterdam is goed in grootse dingen, maar vrij slecht in kleine dingen. Fysiek heeft de stad de laatste jaren onmiskenbaar aan kracht gewonnen. De skyline is fantastisch en de haven is imposant. Maar waar de wolkenkrabbers elkaar opvolgen, is het belang van de mensen op straat verzaakt. Juist de directe leefomgeving van de inwoners, de veiligheid en netheid op straat, het fatsoen in de klas, zijn allesbepalend voor prettig wonen. Aan de sociale agenda van Rotterdam moet hard gewerkt worden. Pim Fortuyn sprak van het ontbreken van de menselijke maat. Ouderen vereenzamen, jongeren verindividualiseren. Daarom vind ik dat bij nieuwbouw, in wijken, bij scholen, enzovoorts, de gebruikers centraal moeten staan en niet de gebouwen. Grote kantoorkolossen worden gebouwd zonder vooraf mee te denken met ondernemers. In de zorg creëren we 'multifunctionele zorgzones', maar wat mensen nodig hebben is een goede en bereikbare dokter. Tussen twee haakjes: wat is er ook weer mis met de ouderwetse huisartsenpraktijk? Voor onze jongeren: liever een goede, kleine school waar men elkaar beter kent dan de anonieme leerfabriek. Voor onze ouderen: liever teams van vrijwilligers die regelmatig bij zelfstandig wonende hoogbejaarden langsgaan dan een anoniem verpleeghuis.

Werk

Ondanks de economische crisis staat een enorm aantal vacatures open. Onze uitdaging is de juiste mensen naar de juiste banen te leiden. Techniek en chemie, toeleveranciers en transport, men schreeuwt om werknemers die er bovendien mooie salarissen kunnen krijgen. Maar wat zien we, jongeren willen hun handen niet vies maken, ze willen een computerbaan. De vakopleiding heeft

een slecht imago. Slechts 2 op de 10 scholieren kiest voor technische studies, terwijl 4 op de 10 nodig is. Bedrijven kunnen de werknemers niet krijgen en voelen zich genooddaakt om ze vervolgens uit het buitenland te halen, terwijl ondertussen de stad volhangt met posters van de theaterschool. Stop de pretstudies en bied technische studies voordeliger aan, het zal ons terugbetalen. Zet studenten direct om tafel bij bedrijven. Maak carrière-switchen veel normaler. Denk Rotterdams, met een dosis gezond verstand.

Ik neem u mee langs 8 stappen die ik wil zetten om Rotterdam weer op 1 te zetten en de beste stad van het land te maken. Mijn motto: meer ambitie, minder onzin.

1. LEEFBAARHEID

Beleidsmakers in Rotterdam en in Den Haag hebben jarenlang gedacht: meer geld is meer leefbaarheid. Het is totaal onjuist gebleken. Neem de *Vogelaarprojecten*: ze hebben geen enkel effect gehad, laten de evaluaties zien. Miljoenen zijn door het stadspuutje verdwenen. Zoals een stadsmarinier mij onlangs vertelde: '*deze probleemwijken zijn doodgepamperd*'. Wat we in de eerste plaats nodig hebben is een afremming van nog meer kansarmen in deze buurten. De probleem spons van Rotterdam zit vol. In diverse wijken staat de leefbaarheid ernstig onder druk. Kijk naar Hillesluis, Tarwewijk, Bloemhof, Pendrecht, Afrikaanderwijk, 't Witte Dorp. Een opeenstapeling van problemen achter de voordeuren in deze wijk heeft een ongenadig hard effect op de kinderen die hier opgroeien. Ondanks de goede kansen die Nederland biedt, beginnen zij hier met achterstand: achterstand in voeding en fysieke ontwikkeling, achterstand in sociaal-emotionele ontwikkeling, achterstand in taal en achterstand op school. Wijkbewoners zijn niet in staat om elkaar het goede voorbeeld te bieden en er zijn te weinig succesvolle gezinnen om zich aan elkaar te kunnen op te trekken. De draagkracht is gering, de winkels in de buurt pover. De hele wijk wordt onaantrekkelijk voor mensen die het ietsje beter hebben. Criminaliteit vindt hier een vruchtbare bodem. Het weren van kansarmen in deze wijken is een oplossing voor deze wijken. Dat betekent het consequent uitvoeren en handhaven op de Rotterdamwet. En het invoeren van een Rotterdamwet-Plus: niet meer dan 1000 arbeidsmigranten per jaar. Dat maakt de problemen in deze wijken beheersbaar. Als Leefbaar Rotterdam lopen we daar niet voor weg maar pakken we die aan: deur voor deur, gezin voor gezin. We laten iedereen meedoen en ouders hun verantwoording nemen.

Onze hulpverleners gaan hun naam waar maken. In plaats van vergadertijgers willen wel bullterriërs die ouders achter de broek aan zitten totdat ze resultaat hebben. Bullterriërs die voorkomen dat we met 10 instanties per gezin bezig zijn (kosten 40.000 euro per jaar, bron *Stade Advies*), zonder het probleem op te lossen. Ik zeg: per probleemgezin eindelijk eens echt 1 plan, 1 eindverantwoordelijke. Mensen die - meestal vanwege verstandelijke beperkingen - simpelweg niet tegen alle maatschappelijke opgaven opgewassen zijn, moeten we structureel ontlasten: budgetbeheer, uitkering of salaris na aftrek vaste lasten en een buddy uit de buurt. Overigens, laten we ook niet elk gezin tot probleemgezin verklaren en zinloze energie en tijd verspillen. Het SCP geeft 5 duidelijke risicofactoren mee waaraan een probleemgezin is te herkennen: 1) kind is een jongen 2) ouders zijn laag opgeleid 3) gezin is niet-Westers allochtoon 4) gezin heeft 1 ouder 5) gezin heeft laag inkomen.

En de preventie dan? Het klonk zo sympathiek, als we nou maar zorgen voor zoveel mogelijk afleiding voor de jeugd, hangplekken en sjoelwedstrijden dan knapt een achterstandswijk vanzelf op. Allerlei gemeentelijke sociale projecten als straatcoaches, buurtmoeders en barbecues ten spijt,

ze hebben de overlast en criminaliteit totaal niet verminderd. Wel kosten ze handenvol geld. Dat concludeerde kennisinstituut Movisie in april vorig jaar na langdurig onderzoek. Regels op borden, gedragscodes, bewoners meer met elkaar in contact brengen, oprichten van bewonersplatforms, ze helpen niet. Hoe kan de buurt het meeste bijdragen aan de leefbaarheid? Zet bewoners preventief in als buurtsurveillance en kanaliseer daarmee de problemen in de wijk, straat voor straat, steen voor steen. Geen barbecues dus, maar buurtwachten.

2. VEILIGHEID

Een leefbaar Rotterdam is in de eerste plaats een veilig Rotterdam. De eerste taak van iedere overheid moet zijn: veiligheid, veiligheid, veiligheid. Daar vloeit al het andere uit voort. Pas als een stad (en een haven) veilig is, komen de bedrijven, gaan mensen er wonen, studeren en gaan mensen er op stap. Rotterdam wordt helaas weer onveiliger, in 37 wijken is de Veiligheidsindex weer gedaald. Er dreigen in onze mooie stad zelfs *no-go area's* te ontstaan, stelde socioloog Han Entzinger in zijn rapport "*De Staat van Integratie*" nog niet zo lang geleden. In Crooswijk, Zevenkamp, Bloemhof en delen van IJsselmonde zorgen jeugdgroepen voor veel overlast. In meerdere probleemwijken is het substantieel onveilig. Iedere dag vinden er in de regio Rotterdam 12 inbraken plaats. Het geweld tegen ouderen en OV-personeel nemen toe. De politie zit er meer bovenop, dat is waar. Veiligheid heeft, na jaren van stilstand, eindelijk en dankzij LR bestuurlijke prioriteit gekregen. Maar er gaat nog zoveel verkeerd. In heel Rotterdam is slechts één politiekantoor 24 uur per dag bereikbaar om aangifte te doen (Doelwater). In de rest van de stad moet je tegen een 3D scherm praten, als je middenin de nacht beroofd bent. Geen pretje voor de ouderen. Er wordt groots ingezet op de *High Impact Crimes*, misdrijven met de meeste impact als woninginbraken, overvallen en straatrovers. Maar waar hebben bewoners helaas minstens zoveel last van? Drugsoverlast, jeugdoverlast (irritant gedrag hangjongeren) en het vuil op straat. Mag daar alsjeblieft ook aandacht voor komen? De stadsmariniers hebben mijn zegen, ze doen uitstekend werk. Maar met slechts één interventieteam voor Charlois (66.000 inwoners) en Feijenoord (72.000) gaan we het echt niet redden. Gebruik die interventieteams voor het handhaven van de Rotterdamwet en de opsporing van overbewoning in panden waar Oost-Europeanen worden uitgebuit worden door huisjesmelkers. Ik zag tijdens deze campagne een straat in Bospolder/Tussendijken waar 200 Bulgaren officieel stonden ingeschreven terwijl de schatting van de stadsmarinier was dat er ruim 400 wonen.

In 2012 bleven 31 controleurs thuis na fysiek geweld in tram en metro. Dat kan niet! Ik wens een OV-verbod voor de hele stad wie zich misdraagt. Plus extra toezichthouders, dat helpt, getuige proeftrajecten in Brabant en Amsterdam. Chauffeurs en reizigers voelen zich daar veiliger. Criminelen moet je opjagen, dus ik zie voortvluchtigen graag op billboards in de stad, zet ze in de spotlights. Maak de lokfiets en lokauto standaard (in 3 maanden 100 arrestaties, bleek in 2012), net als de lok-oma met buggy tegen straatrovers, lokadvertenties, etc. Wijken of buurten *unheimisch*? Laat je zien. Dat betekent *flying squads* van de politie die zichtbaar hun rondes lopen of fietsen. Cameratoezicht is van onschatbare waarde gebleken voor de veiligheid in Rotterdam. Tot slot, mag het een tandje meer op de aanpak van illegaal wapenbezit? Schietincidenten worden steeds heftiger. Meer aandacht voor inleveracties, preventief fouilleren en thuiscontroles.

3. ONDERWIJS

De landelijke malaise in ons onderwijs kun je treffend samenvatten met slechts één getal: van alle beginnende leraren stopt binnen 5 jaar de helft. Waarom? Het is niet meer leuk. Liefde voor het onderwijs en de kinderen is tegenwoordig niet meer voldoende. Lesgeven in Rotterdam is: leerlingvolgsystemen, gedragsprotocollen, rapporteren, managen. Het is een controlegekte waaraan we docenten worden blootgesteld. Oud *Algemeen Dagblad*-columnist Mark van der Werf stond een tijdje voor de klas en verzuchtte: hoe deed men dat vroeger? Zonder groepsplannen, individuele handelingsplannen, arrangementskaarten, datamuren en pdo-lijsten. Hoe we dat vroeger deden? Door leerlingen te stimuleren, in plaats van ze als cijfer te behandelen. Helaas, 80% is tegenwoordig managen, slechts 20% is kennisoverdracht. Dat moet andersom! Het onderwijs moet terug naar de basis. School is voor taal en rekenen. Mag het? Onderwijs is geen vrijblijvend educatieprogramma dat vooral tot doel heeft om de jongeren te verheffen. Onderwijs moet leiden naar een baan, anders zitten ze straks heel verheven thuis voor de buis. Schoolbesturen, die met elkaar de schoolmarkt verdelen, zullen daar nu echt eens werk van moeten gaan maken

Ik wil af van de *megastallen* op school: klassen met meer dan 30 leerlingen zijn geen feest, voor de zorgleerling noch voor de hoogvlieger. Daarom trekt Leefbaar Rotterdam 40 miljoen extra uit voor het Rotterdamse onderwijs. Wij willen dat geld geven aan de leraren, niet aan de besturen die jarenlang de verkeerde keuzes maakten. Momenteel is het zo dat hoe verder je van het onderwijs afstaat hoe meer je verdient en hoe dichterbij het onderwijs komt hoe minder je verdient. Ik zeg het Eric van 't Zelfde (directeur Hugo de Grootsschool op Zuid) na: 'een systeem van niets'. Het budget dat bestemd is voor de leerling gaat op aan management en auto's met chauffeur. Scholen krijgen ook veel meer op hun bord dan goed voor ze is. Ze zijn meer hulpverlener dan lesgever. Leerlingen worden ondergebracht in multifunctionele zones, waar alles in zit van welzijnswerk tot en met bibliotheek. Laat scholen doen waar ze voor zijn: onderwijs geven!

Wij willen ook een beschavingsoffensief in het Rotterdamse onderwijs, met nette ambachtsscholen, een tuchtschool voor de hardleerse en voorrang voor taal en rekenen. 'Je' en 'jij' moet weer U, meneer en mevrouw worden.

4. WERK

"Als je mensen maar genoeg betaalt om arm te zijn, kun je van één ding zeker zijn: je krijgt een heleboel arme mensen". Dat zei de oprichter van het moderne Singapore Lee Kuan Yew. Wijze woorden. We zijn ook in Nederland doorgeslagen met ons sociale vangnet. Uit het Rotterdamse Koopkrachtonderzoek 2012 bleek dat de helft van alle arbeidsgeschikte bijstanders nooit solliciteert. Wij zijn veel minder streng dan Den Haag, bleek ook. Wij hebben bijna twee keer zoveel bijstanders als Den Haag en slechts 362 strafkortingen uitgedeeld ten opzichte van 863 in Den Haag. Het armoedebeleid van de gemeente kent ondertussen geen grenzen. De gemeente spendeerde er de afgelopen jaren 7 miljoen extra aan. Armoedebestrijding in Rotterdam in 2011: 62,5 mln, in 2012 55,5 mln in 2013 58,8 mln en in 2014 60,0 mln ... Zo kregen mensen in de bijstand "recht" op een bankstel ter waarde van 800 euro en een langdurigheidstoeslag als ze langer dan 5 jaar in de uitkering zitten. Dan weet je dus zeker dat de prikkel om níet te gaan werken met de jaren alleen maar groter wordt. Hulpbehoevenden hebben uiteraard recht op een voorziening van de gemeente, dat vind ik vanzelfsprekend. Maar 14.000 Rotterdammers die structureel in de (langdurige) bijstand zitten, vinden we dat dan normaal? Natuurlijk is dat niet normaal. Wat wel normaal is, is dat aan een ieder die een beroep op gemeentelijke bijstand doet,

wordt gevraagd naar een tegenprestatie voor de maatschappij. Snurken doen we 's nachts. Bovendien wil ik dat mensen Z.S.M. een nieuwe baan moeten vinden. Het probleem is helaas dat voor velen het minimumloon niet hoog genoeg is om hun bed voor uit te komen. Daarom is prikkelen nodig, met drang & dwang. Wethouder Florijn reed met een bus vol bijstandsgerechtigden naar het Westland om ze tomaten te laten plukken. Hulde voor dit initiatief. Maar hij kwam met een volle bus terug. Van de 600 geselecteerde Rotterdammers met een uitkering kwamen er slechts 30 aan het werk. Velen waren niet genoeg gemotiveerd. We moeten oppassen dat ons vangnet geen hangmat voor het leven wordt.

Ik stel daarom voor om in Rotterdam een *Verklaring van Goed Gedrag* in het leven te roepen, die aan de gemeente wordt overlegd, alvorens iemand een beroep op een uitkering mag doen. In dit contract staat:

- Spreekt Nederlands of onderneemt stappen daartoe.
- Doet minimaal 20 uur per week vrijwilligerswerk of maatschappelijk werk (schoffelen, snoeien, maaien, koffie schenken, tomaten plukken) of neemt stappen daartoe.
- Onthoudt zich van elke vorm van crimineel of overlastgevend gedrag.

Wie zich tijdens zijn uitkeringsperiode niet houdt aan dit contract, verliest zijn recht op uitkering (65+ uitgezonderd).

5. HAVEN EN ECONOMIE

Onze haven is niet alleen hét paradepaard van de stad maar staat voor maar liefst eenderde van de stadseconomie en is met bijna 90.000 banen de grootste werkgever in onze regio. En ook de komende jaren zijn de banen daar weer te vinden want ondanks de crisis groeit de haven als kool: 40 miljoen winst in 2004, 227 miljoen winst in 2013 en de gemeente smeert een prettige boterham mee dankzij het jaarlijkse dividend van 45 miljoen en 80 miljoen voor de OZB. Tel uit je winst. Die haven is onze ticket uit de crisis, maar we moeten wel allemaal inschepen!

Ook de andere parels in de stad zoals de EUR, Unilever, Van Oord, Nationale Nederlanden, Nauta, Robeco, General Electric en ZPMC moeten we vóór alles behouden voor de stad. Dat doen we natuurlijk niet met subsidies. Maar dat doen we wel door deze bedrijven te geven wat ze nodig hebben: een goede infrastructuur, bereikbaarheid, ook met de auto en voldoende parkeergelegenheid. Waarbij we onszelf niet uit de markt moeten prijzen door te hoge lasten, te dure gebouwen of te weinig uitbreidingsmogelijkheden. Met ambtenaren die meedenken met bedrijven.

Een van die faciliteiten die het bedrijfsleven nodig heeft, is het spoor. Waar ik mij zeer over verbaas in mijn gesprekken met havenondernemers, is het eindeloze gepraat over de Betuwelijn. U weet wel, de duurste spoorlijn ooit in Nederland gebouwd (5 miljard) – van eminent belang voor de overslag vanuit onze haven - die ergens eindigt in een Duits weiland bij Emmerich. Hoe bestaat dit? Wanneer slaan we als Rotterdam eens richting Den Haag met de vuist op tafel? Eis van de Duitsers dat zij zich aan het verdrag uit 1992 houden en die spoorlijn afbouwen. In 2003 zou de Duitse aansluiting een feit zijn, ze zijn nog niet eens met de bouw begonnen omdat de Duitsers hun eigen havens als Hamburg beschermen. Ik zeg: tijd voor actie!

6. BRUISEND ROTTERDAM

Slechts 34% van de Rotterdammers vindt het verblijf 's avonds in de binnenstad prettig. Bent u daar eigenlijk tevreden mee, burgemeester Aboutaleb? Het centrumgebied is in de avonduren uitgestorven. Gevolg: *unheimische* sferen rond de Lijnbaan, ouderen die de metro niet in of uit durven. Het College wilde nieuwe woontorens bouwen, want meer bewoners betekent meer vertier. De cijfers laten ons helaas het tegendeel zien: de omzet van de winkeliers in Rotterdam tussen 2004 – 2011 gedaald met 37%, ondanks (of dankzij?) al die bijgebouwde woontorens. Megalomane ongefinancierde bouwplannen hebben de laatste jaren het licht gezien, "bouwen voor de toekomst" heette het. Zie Calypso, het Stadskantoor, Coolsingel 63, Forum, enzovoorts. Ik denk dat de stad zich juist meer moet richten op kwaliteit in plaats van kwantiteit. Ik geloof in "Rotterdam Winkelstad". Maar terwijl we dankzij torenhoge lasten het MKB de stad uitjagen bouwen we prestigeproject na prestigeproject. Zit Rotterdam nou wel te wachten op 20.000m² meer winkeloppervlakte? Bijbouwen leidt vooral tot leegstand, niet in de laatste plaats vanwege de populariteit van het internetwinkelen. Wees creatief, gebruik leegstaande kolossen voor nieuwe pop-ups en vul open ruimtes. Pak het Centrum eens goed aan, breek het onbewandelbare Schouwburgplein af en maak er een oase van voor het winkelend publiek met terrassen en een mooie fontein. Wat let ons om in het Oude Westen tussen Eendrachtssingel en CS en van Binnenweg tot aan Kruiskade a la de Meent een florerend topgebied van te maken? Rotterdam knapt ervan op!

7. INTEGRATIE

Tja, hoe integreer je in een stad als Rotterdam? Waar 170 nationaliteiten door elkaar heen leven en werken. Volgens wethouder Louwes (D66) is het allemaal niet nodig: integratie is een gepasseerd station. Wat zij vergeet, is dat een stad die niet integreert maar langs elkaar heen leeft, verder wegzakt. Nog steeds zijn allochtone groepen oververtegenwoordigd bij zaken als werkloosheid of criminaliteit.

65% van de Marokkaanse jongens is weleens door de politie aangehouden. Hun werkloosheid is 3x zo hoog, schooluitval 2x zo hoog als onder autochtone jongeren. Als we niets doen (is ook een keuze) zal de tweedeling groeien, tussen (kans)rijk en (kans)arm, allochtoon en autochtoon, actief en inactief. Op Zuid zien we waar dat wegkijken ons heeft gebracht: 30% van de jongeren heeft daar serieuze problemen thuis, 20% een uitkering en 22% maakt de school niet af. Zoals zo vaak is het een opvoedprobleem. Ouders hebben geen controle over hun eigen kinderen. Criminele jongens worden thuis kritiekloos als prinsjes behandeld. Het is een probleem van die groep immigranten die geen controle meer heeft op hun kinderen.

Pim Fortuyn zei al dat elke goede huismoeder begrijpt dat je de kraan moet dichtdraaien als je wilt gaan dweilen. De grens in de emmer is bereikt in wijken als Bloemhof, Carnisse, Hillesluis, Oud-Charlois, Tarwewijk en Bospolder Tussendijken. Het gaat mij zowel om sociale integratie (pakken we allemaal dezelfde kansen) en culturele integratie (delen we dezelfde waarden). Vele duizenden Rotterdammers bevinden zich in uitzichtloze en armoedige situaties. Onderwijs en werkgelegenheid zijn hun beste hulpmiddelen. Voor veel Rotterdammers van Turkse of Marokkaanse afkomst is Nederland nog steeds een vreemd land. Dat kan niet. Iedereen die hier woont, moet zich ook Nederlander en Rotterdammer gaan voelen. Daarom wil LR een eind maken aan subsidies die meedoen aan de Nederlandse samenleving in de weg staan zoals clubs die gescheiden cursussen aanbieden of organisaties met activiteiten die indruisen tegen de verworvenheden van de democratische rechtsstaat. Ook voor mensen die weigeren handen te schudden met vrouwen of die homoseksuelen achterstellen is geen geld meer! We zijn er klaar

mee. Punt 1 op de Rotterdamse integratie-agenda moet zijn: een Nederlandse-Taal-Offensief. Niet gefinancierd door de belastingbetaler, maar juist door de nieuw- en oudkomers zelf. Wij eisen hun optimale betrokkenheid bij het aanpassen aan de Nederlandse cultuur. Het beleid tot nu toe is nog steeds bijna volledig gericht op behoud van de eigen identiteit en cultuur. Dat heeft ertoe geleid dat velen zich niet meer thuis voelen in Rotterdam. Integratie is eerder uitzondering dan regel in Rotterdam, maar integreren in mijn optiek betekent: deel willen zijn van de Nederlands maatschappij, je aanpassen aan de Nederlandse gewoonten en culturele waarden. Dat betekent tegelijkertijd dat de overheid duidelijk maakt wat er van mensen wordt verwacht en dat dat consequent wordt uitgedragen. Dat je je hoofddoek afzet als de werkgever daarom vraagt en dat je je geloof belijdt zonder dat mensen daar aanstoot aan hoeven te nemen.

Dus:

Geen aparte wijk voor oudere Turken in Rotterdam en geen Polenhotels.

Geen moskee-internaten.

Geen haatimams.

Geen aparte zwemlessen.

Geen sharia-driehoeken laten ontstaan zoals in de Schilderswijk in Den Haag.

Geen termen zoals allochtoon-autochtoon afschaffen, het is symboolpolitiek.

Wat moeten we wél doen? Zaken als discriminatie, eerwraak, huwelijksdwang enz. aanpakken in plaats van wegedeneren. Voorwaarden stellen aan moskeebesturen. Scherp toezicht houden op het islamitische onderwijs. Problemen met niet-Westerse allochtonen benoemen, analyseren en gericht aanpakken. Op school de Nederlandse taal, onze cultuur en geschiedenis een veel serieuzere plek laten innemen.

Zorgen maak ik mij over de nieuwste immigratiegolf vanuit Midden- en Oost-Europa. Ik ben niet de enige. De Wetenschappelijke Raad voor Regeringsbeleid (WRR) zegt dat we aan de vooravond van een nieuw multicultureel drama staan als de migratie van de Roemenen en Bulgaren niet beter wordt begeleid. Ik bezocht in deze campagne een straat in Delfshaven waar 150 Bulgaren stonden ingeschreven, terwijl de schatting was dat er ruim 400 woonden. De naïeve gedachte van vroeger dat migranten gastarbeiders zijn die vanzelf weer teruggaan naar het land van herkomst moet plaatsmaken voor een realistische benadering. Daarom stellen wij een quotum voor van maximaal 1000 arbeidsmigranten die zich in Rotterdam mogen inschrijven per jaar. Een ieder die zich niet in de GBA inschrijft is meteen strafbaar. Geen paar maanden "wennen" dus. Een kwestie van goed handhaven. Werkgevers die arbeidsmigranten naar Rotterdam halen, bekostigen wat mij betreft de integratie van deze mensen.

8. INTEGER BESTUUR, ALSJEBLIEFT!

Wie de Rotterdamse politiek een beetje gevolgd heeft de laatste tijd, wordt zeker niet vrolijk. Met de integriteit van een aantal bestuurders is het uitermate droevig gesteld. Zij hebben het aanzien van de Rotterdamse politiek met hun wangedrag een zeer slechte dienst bewezen. Een vernietigend BING-rapport (Bureau Integriteit Nederlandse Gemeenten) gaf ons een inkijkje in de handelwijze van politici in deelgemeente Feijenoord: machtsbederf, vriendjespolitiek, intimidaties, Turks cliëntelisme. We kunnen het in Rotterdam missen als kiespijn. Een fatsoensoffensief in de Rotterdamse politiek is broodnodig.

Mijn voorstellen:

- Politieke partijen zetten de integriteit van hun vertegenwoordigers en bestuurders hoog in het vaandel.
- Burgemeester en wethouders declareren niets op persoonlijke titel.
- Klokkenluiders worden beschermd in plaats van ontslagen.
- Snoepreizen worden afgeschaft. Alleen nog maar reizen met een duidelijk doel en te verwachten resultaat, dat achteraf wordt verantwoord.
- Relaties met zustersteden (13) en partnersteden (14) worden afgebouwd.
- Er wordt afgerekend op resultaten.

Integer bestuur betekent ook dat we echt gaan luisteren naar de Rotterdammers op straat en durven doen wat zij zeggen. Geef ze werkelijke inspraak. Daarom ben ik groot voorstander van iets als de Buurt Bestuurt. Maar de Rotterdamse Rekenkamer stelde in 2012 desondanks keihard vast: *“Rotterdam luistert niet naar de eigen inwoners”*. Ik wil feeling houden met de Rotterdammers en zou graag een Burgerjury invoeren die beleid en voorstellen van het College regelmatig toetst en beoordeelt.

Conclusie

Rotterdam is een stad voor stoere mensen. Dat zei de Amsterdamse Eberhard van der Laan. Hij heeft gelijk. Maar Eberhard moet gaan oppassen. Rotterdam zal de stad worden met de beste economische perspectieven, de veiligste wijken, de mooiste architectuur, een indrukwekkende haven aan zee, met de beste scholen en de gezelligste buurten. Mét lef, een nieuwe dosis energie, gezond verstand en keihard werken zal 010 de beste stad van Nederland zijn.

11 maart 2014

Joost Eerdmans,
Lijsttrekker Leefbaar Rotterdam